

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Secvndvs, Siue Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm
Detestationem, Per Qvadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 13. Deus vel hostem suum Alfonsum monens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](#)

rens, utpote mendicus etiam ab Angelis eò est portatus, facilem habuit sine sarcinis ingressum. Hanc ob caussam tot insignes ingenio, nobilitate, diuinitatis iuuenes, abiectis vestibus pretiosis, saccum induerunt, &c, relictis diuitiarum impedimentis, per angustam cœli portam, nudi atque omnibus oneribus liberi intrare maluerunt, quām cum lato clavo, bullati, & torquati, & chlamydati, mitti in gehennam. Qui fructus est timoris.

XIII.

DEVS VEL
HOSTEM SVVM
ALFONSVM
MONENS.

S. Augustin.
de catechi-
zant, rudi-
bus.

Sed longè maior fructus est amoris. Quid enim non velle facere par est hominem, qui vel micam in se habet rationis, si videat, Deum etiam istos ipsos humanos Luciferos, à quibus tam proterè contemnitur, superbè ridetur, & quodammodo potestate sua auctoritateque plusquam sacrilegè priuatur, adhuc non contemnere, neque deserere, sed ad pœnitentiam vocare, & inuitare? *Magna est miseria superbus homo*, ait S. Augustinus, *sed maior misericordia humiliat Deus*. Audite, quid Alfonso tam sacrilegè impio acciderit. Miles erat, in aula regis, *Petrus Martini de Pampliega*. Hic, præter communem militum morem, ita modestus in verbis: in opere castus: in poculis temperans, in colendo Deo frequens, ab omni blasphemia & rapina abstinenſ erat, vt in castris facere id, quod Religiosi in clauſtris, diceretur. Ob hos mores è militiâ euocatus est ad aulam, & curam Infantis Manuela gerendam, cuius instrutor fuit adeò eximius, vt eum lingua & vitâ, doctrinâ & moribus erudiret, ne que ob indulgentiæ socordiam Dei iudicium timeret. Huic ergo aliquando dormienti, iuuenis cœlestis elegantiæ apparuit, cuius vestis non calcatâ niue candidior, & vultus ipso splendidior Hespero, nocturnas tenebras clarissimè illustrauerat. Hic iuuenis coram assistens ei dixit: *latam esse, in diuino consistorio, contra regem Alfonsum, sententiam, ut exheredatus moriatur, sed & crudeli morte, nisi pœniteat*. Exterritus hoc viso & dicto miles cauſam quæſiuit: cui Angelus respondit, *blasphemiam Alfonsi, vanamq; temeritatem divina opera corrigere molientis id meruisse*. Et mandatum adiecit, *ut ad regem accederet, eumq; ad pœnitentiam hortaretur*.

XIV.

IMMENSA DEI
MISERICOR-
DIA.

Intelligitis, quanta sit bonitas Dei, in flagitosissimis etiam peccatoribus ad pœnitentiam vocandis? Vix credere potest tantam Dei patientiam, qui nescit quanta sit eius erga homines dilectio. *Incredibilis est vis amoris, si potentia coniungatur*, ait S. Gregorius Nazianze-